

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

יששכר חמור גרם רבץ בין המשפטים ... (בראשית מ"ט, ט"ו)
 ... וזה בחינת יששכר, בחינת יש שכר' שמודיע לכל באי עולם אפילו להגרועים מאד, כי עדיין יש שכר בחינת (ירמיה לא, טו טז) כי יש שכר לפעלתך ויש תקוה לאחריתך...
 וזה בחינת "יששכר חמור גרם", שהצדיק - בחינת יששכר, שמאיר בכל הדרי מטה בכל הנמוכים מאד לבל יתיאשו עצמן מן הרחמים בשום אופן עד אשר משיב כלם לה' יתברך אפילו אותן שהם בבחינת חמור, בחינת בהמה טמאה, בחינת זממה וגשמיות החומר, כי הוא מאיר בהם האמת עד שגם הם נעשין מרכבה אל הקדשה ונושאים עליהם על תורה. וזהו בחינת "חמור גרם" שפירש רש"י: כחמור לסבל עליו על תורה.

וזה בחינת "יששכר חמור גרם רבץ בין המשפטים", שגם שם בין המשפטים והמצרים והגבולים שאורבים עליו ומתעים אותו מאד על ידי התגברות התאוות והמניעות, גם שם מתגבר להכניע ולבטל את עצמו לגבי התורה והצדיק ומכניע גופו וחמרו המגשם כחמור, לשא עליו על תורה. ועל ידי התורה זוכה להפך הכל אל הקדשה.
 וזה בחינת (דברי הימים א יב, לג): ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל, כי כמה וכמה עתים, עוברים על כל אחד ואחד מישראל, כי יש כ"ח עתים, עתים לטובה עתים לרעה, ובהם כלולים כל העתים העוברים על כל אחד ואחד מיום הולדו עד יום מותו אשר עליהם התחנן דוד: "בידך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי".
 וזה עיקר שלמות הצדיק הגדול במעלה המלמד תורה ודעת לישראל, כמו יששכר שיוכל להאיר בכל אחד ואחד מישראל שיוכל להתחזק ולשאר על עמדו בכל הזמנים והעתים העוברים עליו בבחינת ומבני יששכר יודעי בינה לעתים, שיודעים להכניס בישראל בינה וחכמה אמתית שידעו בכל עת ועת שעוברים עליהם יהיה איך שיהיה לבלי לפול בדעתו חס ושלום, ולבלי להתרחק מה' יתברך לעולם... (לקוטי הלכות - הלכות פסח ט' - י"ב, ג.)

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ... (בראשית מ"ז, כ"ח)
 ... ומבאר בדברי רבותינו ז"ל במדרש רבה ובפרט בזוהר הקדוש בפרשה זאת שאותן שבע עשרה שנה היו עיקר ימי חייו שחי בשמחה ונחת, כמו שכתוב שם בזוהר הקדוש. ולכאורה תמוה הדבר שכשהיה יושב בארץ ישראל לא ישב בשלוה, ובארץ מצרים שהיא מקום טמא שאז התחיל גלות מצרים שמררו את חייהם שם דייקא ישב בשלוה. אך כל זה הוא עניין "ששון ושמחה ישיגו וכו'", שעיקר שלמות השמחה בו יתברך שזה עיקר החיות, הוא כשמתגברין לחטף את היגון ואנחה להפכו לשמחה, שזהו עיקר הברור מהיכלי התמורות, שהוא על ידי שמחה. והעיקר על ידי שמחליפין ומהפכין היגון ואנחה לשמחה. וכלל הדבר כי כל עבודת האבות היה לגלות ולהודיע אלקותו בעולם שרק בשביל זה בא האדם לעולם וזה כל השמחה והחיות...

וזה בחינת כל הגליות שעוברין על ישראל שעקרים הוא גלות הנפש שהיא רחוקה מאביה שבשמים, שעיקר הגלות הוא העצבות, כי מחמת חטא אדם הראשון וקלקולים של כל אחד ואחד בכל דור ודור, על כן בהכרח להיות בגלות עד שבכח הצדיקים הגדולים יבררו על ידי זה דייקא מהיכלי התמורות. ועיקר הברור על ידי השמחה, על ידי שיהפכו היגון ואנחה לשמחה, שזהו בחינת מכירת יוסף למצרים, שעל ידי זה דייקא היו יכולים להתקיים במצרים, כמו שכתוב: כי למחיה שלחני אלקים לפניכם וכו'.
 כי יוסף הוא בחינת התלהבות השמחה, עד שהכרח גם יעקב אבינו ובניו הקדושים כלל קדשת ישראל שירדו כלם למצרים, ושם דייקא חי יעקב בשמחה ושלוה, כי אז השיג בשלמות שגמר הגאולה האחרונה יהיה על ידי זה דייקא, על ידי שירדו הצדיקים לעמקי עמקי היכלי התמורות שהם בחינת מצרים וכל הגליות שנקראים על שם מצרים כמובא, ומבררים הקדשה משם דייקא, והכל על ידי שבכחם הגדול מהפכין היגון ואנחה לשמחה, שזה עיקר בחינת הברור מהיכלי התמורות.

כי היכלי התמורות רוצים בהפך להמיר ולהחליף הכל, חס ושלום, עד שאי אפשר לבאר ולספר סברותיהם המהפכות מן האמת, כי אין קץ לדברי רוח ולא יוכל הפה לדבר ולא תמלא אזן משמע. אבל נקדת של גדולי הצדיקים האמתיים עולה על הכל והם ממירין ומחליפין לטובה, עד שמהפכין היגון ואנחה לשמחה (לקוטי הלכות - הלכות הודעה ו' - נ"א).

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ... (בראשית מ"ח, ח')
 ... ששאל: "מי אלה" — שאינם ראויים לברכה, כי ראה רשעים גדולים שיצאו מהם. והשיב לו יוסף: בני הם, אשר נתן לי אלקים בזה. ואיתא בספרים שהשיב לו: שבוה בעצמו שאתה רואה יש שם גם כן ניצוצות קדושים, שבשביל זה ראויים לברכה, שזה היה עיקר הויכוח בין יעקב ליוסף, כי בענין זה של אזמרה, ללמד זכות על הכל, יש בזה כמה בחינות בין הצדיקים, כי הוא עבודה גדולה, כמו שמצינו שאפילו גדולי הצדיקים לפעמים לא ידעו ללמד זכות כראוי, והקפיד ה' יתברך עליהם, כמו שמצינו בישעיה והושע וכו'.

ועל כן גם יעקב אבינו קדם הסתלקותו, מחמת שראה גודל הרשעות של הרשעים שיצאו מאפרים ומנשה, על כן גם הוא תש כחו, עד שלא ידע ללמד עליהם זכות ולברכם, על כן שאל: מי אלה — שאינם ראויים לברכה. עד שהשיב לו יוסף: בני הם, אשר נתן לי אלקים בזה. שהראה לו שגם בזה בעצמו נמצא זכות, שיגע ומצא נקדות טובות גם בהרשעים שיצאו מהם. ועל כן תכף נתרצה יעקב ואמר: קחם נא אלי ואברכם... (לקוטי הלכות - הלכות ערובי תחומין ו' - ט"ז).

(כוכבי אור)

סיפור

נציג פירוש השומר אמת לעולם על פי משל ממוהרנ"ת, ז"ל: ספר מוהרנ"ת, איך שבהתגברות המחלקת שגבר השקר מאד והצליח, והאמת משלך כל כך ארצה, עד שכמעט אין להאמין בקיומו, וגם הכתוב מעיד על זה "ותשלך אמת ארצה". וכל זה התעורר בקרבו פעם בבוקר קודם התפלה עד שמחמת זה לא היה ביכולתו להתפלל כמו שצריכים להתפלל. וכן בקטנות מוחין אלו התחיל להתפלל עד שהגיע לפסוקי דמרה, וכמעט שהיה לאחר יאוש בתפלה זו לבוא בגדלות המוחין. אמנם כשהגיע להפסוק "השומר אמת לעולם", פתאום זכה להתנוצצות התרוממות המוחין ושמחה בלבו. ובאר לעצמו הפסוק על פי משל:

לדכס אחד היה לו גן נפלא, שבו נמצאו וגדלו כל מיני חלקי הצומח שבעולם, לבד מין אחד, שחלפו שנים הרבה ולא נמצא בהגן הזה מחמת שהוא יקר המציאות. עד שהגיע הזמן והשיג גרעין אחד ממין הצומח הזה והזריע אותו בגנו. ומחמת שהגרעין הזה היה יחיד מין אחד ומיחס בגנו, ודוקא על גרעין כמוהו, הסכנה מרחפת ביותר עד שרואין אותו מגדל, הן מצד המכשירים לגדולו שצריכים להיות מכוונים בשעה שהוא

16 אפריל 1916
 נח נחמן נחמן מאומן
 אבות אבות אבות...

צריך להם, ובמידה מצמצמת לא פחות ולא יותר, והן מצד הצפורים האורבים על הגרעינים, ובכך הפקיד על גרעין זה שומרי שעות מחדים שתמיד ישגוהו על גרעין זה בעינא פקיא, לא יסירו עין מעליו אף רגע אחד. כן עם האמת היקר המציאות ומשלך ארצה ועובר עליו מה שעובר, אבל אין לפחד על האמת המשליך אמת ארצה, והוא בעצמו "השומר אמת לעולם" עיניו עליו תמיד, עדי אמת מארץ תצמח תגדל ותצליח ותעשה פרי ושפת אמת תיכון לעד. ואחרי זה היתה תפלתו תפלת צדיקים, בגיליה רניה דיציה וחדויה.

אחד התאונן לפני מוהרנ"ת ז"ל אודות עבודת ה', ונחם אותו בזה שאמר לו בזה הלשון: תסתכל! אני כבר יהודי עם זקן אפור, ואני עוד מתגעגע להיות יהודי כשר.

עוד אמר: בימי הנעורים צריכים לעמל הרבה, כדי שבימי הזקנה יהיו לפחות יהודי כשר פשוט.

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... ברוך השם, זה רק ההתחלה, יבוא הזמן, "זמן הגאולה קרוב מאד". כן, כן, לא לדאג ולא לפחד. קדם כל כבשנו ארץ ישראל, זה סימנים על הגאולה שהשם יתברך נותן לנו ארץ ישראל וכל יהודי שרוצה יכול לבוא להנה. נעשה התעוררות כזו שזכינו לבוא לארץ ישראל, אין לשער גודל החסד והרחמים, זה אור של משיח - ארץ ישראל!

ארץ ישראל, יש לנו איזה השגה מה זה ארץ ישראל! אנחנו יודעים מארץ ישראל על-ידי רבנו, יש אות ב'ספר המדות', אות ארץ ישראל. ורבנו הקדוש כשהיה בארץ ישראל והוא ירד לחיפה הראשון וגילה לנו טיפה מן הים, ואמר: "כל ישראל, כל אחד מישראל - צריך לבוא לארץ ישראל ולגור בארץ ישראל!"

אנחנו רואים שיהודים יכולים לבוא לארץ ישראל, מעולם לא היה דבר כזה. באו היהודים ולא נתנו להם להיכנס לארץ ישראל, האנגלים לא נתנו לבוא לארץ ישראל, הצרפתים לא נתנו, כל העולם היו נגד היהודים, היה צרות גדולות, אז נכנסו לארץ ישראל בגנבה והיה נסים. היום ברוך השם יש לנו מדינה ויכולים לבוא כל היהודים, מי שרוצה - יכול לבוא, זה גאולה גדולה.

הגויים לא מבינים את זה, מה זה, באים מכל העולם, באים מאמריקה, מאנגליה, מאיטליה, מכל המדינות באים לארץ ישראל. אבל לא היה פה מה לאכל, לא בתים, אז התקיים עכשיו. כל ישראל באים לארץ ישראל. כל הערבים הם שאלו: "בשביל מה אתם צריכים כל-כך הרבה מלט? בשביל מה, בשביל מי?"

אמרנו להם: "תחכו קצת, אנחנו רוצים ירושלים, אנחנו רוצים בית-המקדש, אתם לא יודעים מזה?"

הם לא יכלו להבין בשביל מה אנחנו צריכים כל-כך הרבה מלט, עכשיו הם אומרים: "אנחנו כבר מבינים, אנחנו כבר יודעים הסוד" ... (המשך יבוא)

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב צא)

שנה טובה ומברכה לכבוד בת עיני ולבי, אשר נשא את לבו לקשר ולדבק עצמו בהחכם האמת אשר לפניו ולאחריו לא קם כמוהו, המבער ומבטל כל מיני טעויות ומבוכות של כפירות ואמונות כזביות, ומכניס האמת בעולם ומאיר ידיעת אלקותו יתברך לכל באי עולם. בעל החסד והרחמים יוליך בדרך הישר אל נקדת האמת לאמתו שהוא המנוחה והנחלה בלי קץ וסוף.

כל ימות השנה צריכים להכין את עצמו על ראש השנה שהוא יום הדין. שוש תשיש בחלקך הטוב, שתהילה לאל כבר היית על ראש השנה בתוך הקבוץ הקדוש של הצדיק האמת, ותהילה לאל כבר זכית לטעם מעט מצוף דבש אמריו הנעימים המחייך את הנפש לנצח, ברוך ה' כי רחמיו לא כלים. קוה לה' ויושע לך בכל ענייניך.

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - דעת, לג)

כל נפש מישראל, קדם שיש לה התגלות בתורה ועבודה, אזי מנסין ומצרפין את הנפש בגלות של שבעים אמות. כי כל אמה ואמה של שבעים אמות יש לה מידה רעה בפני עצמה מה שאין בחברתה, ומחמת המידות האלו הם מרחקים משבעים פנים של תורה. והקליפה קדמה לפני, ומי שרוצה לאכל הפרי צריך לשבר קדם הקליפה. לכן קדם התגלות הדעת, שהיא התגלות התורה שהיא עיקר הדעת והחכמה האמתית, מכרח הנפש לבוא בגלות, דהיינו

במדותיהם ותאוותיהם של האמות, כדי לשברם ולבוא אחר-כך להתגלות בתורה ועבודה. והעיקר הוא לשבר תאוות ניאוף, שהיא כלליות של כל התאוות והמידות רעות והיא עיקר הנסיון והצרור. וכשנפש האדם בא בנסיון הזה ובגלות הזה של התגברות התאוות והמידות, והעיקר הוא תאוות ניאוף כנ"ל, אזי הוא צריך להרים קולו ולצעק כמה וכמה קלין, שהם כלולים בשבעין קלין לפחות, כמו היולדות קדם הלידה ממש, שצועקות שבעין קלין, ועל-ידי זה יזכה לשבר התאוה הזאת עם כל התאוות ויזכה להתגלות גדול בתורה ועבודה, ולפי תקונו כן יתגלו לו השבעים פנים של התורה.

... רבונו של עולם, רבונו של עולם, "דלו עיני למרום ה' עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים". קומה ה' חלצה נפשי מגלות המר של שבעין אמות שהם מדותיהם ותאוותיהם הרעות, ובפרט מתאוה הזאת שהיא תאוה הכלליות שלהם. כי כוונתך הייתה לטובתנו, והכנסת אותנו בגלות הזאת של תאוותיהן ומדותיהן הרעות, כדי לנסות ולצרף נפשנו על-ידי הגלות הזאת, כדי שנזכה לעמל בנסיון וצרור הזה של תאוותיהן ומדותיהן, ובפרט בתאוה הכלליות שהיא עיקר הנסיון והצרור של כל אדם בעולם הזה, ואי-אפשר לזכות לשום התגלות בתורה ועבודה, כי אם על-ידי שנתנסין ונצטרפין בתאוה הכלליות הזאת שהיא תאוות ניאוף, אבל מה אומר מה אדבר, כי "בחנת לבי פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר-פי", והנה באתי בעמק הגלות, ולא די שלא זכיתי לשבר הקליפה הקודמת לפני ולאכל הפרי אחר-כך לזכות להתגלות התורה, אף גם פגמתי על-ידי זה מאד, עד אשר "כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוונתי כחי ועצמי עששו":

אבל אני ידעתי גואלי חי "ואחרון על עפר יקום". ועדיין יש לי תקוה גם עכשיו, ואין שום יאוש בעולם כלל. על-כן כל עוד נפשי בי אצעק אליך, כל עוד רוחי בקרבי אצפצף לרחמיך, כל זמן שהנשמה בקרבי אצפה ואקוה ואיחל לתשועתך:

ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב, ואלקי כל הצדיקים האמתיים, האל הגדול הגיבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל. שתעזרני בזכות אבותינו, בזכות הצדיקים האמתיים גבורי-כח, אשר עמדו בנסיונות רבות אין מספר וכפו את יצרם וזכו להתגלות התורה. בזכותם וכחם עזרני והושיעני, שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוה הכלליות ממני שהיא תאוות ניאוף, ותהיה בעזרי תמיד בכל עת, באפן שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוה זו ממני לגמרי בתכלית הביטול, ואזכה לקדשת הברית ולפרישות גדול באמת בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב. ותרם עלינו ותמשך עלינו קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום שזכה לתכלית הפרישות בקדשה גדולה, כמו שכתוב: "ואתה פה עמך עמדי". ותמשך עלינו קדשתו הגדולה והנוראה, ותזכנו בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים לשבר ולגרש ולבטל מאתנו לגמרי תאוות ניאוף, ונזכה כלנו אנחנו וזרענו להיות קדושים וטהורים באמת בקדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום:

ותחמל עלינו ותעזרנו ותושיענו ותזכנו, ותתן לנו כח וגבורה ברחמיך העצומים, ותגן בעדנו ותהיה עמנו תמיד, שנזכה בכחך הגדול, בכח וזכות משה רבנו עליו השלום, ובכח וזכות כל הצדיקים האמתיים, לגרש ולשבר ולעקר ולכלות ולבטל קליפת בלעם הרשע מן העולם שהיא התגברות תאוות ניאוף, שהיה שטוף בזימה ביותר. ותמשך עלינו תמיד קדשת משה רבנו וקדשת כל הצדיקים האמתיים, ותזכנו מהרה לצאת מגלות של השבעין אמות שהוא תאוות ניאוף וכל שארי התאוות רעות, ותעזרנו ותושיענו לשבר ולגרש ולבטל כל מעלינו ומעל גבולנו חיש קל מהרה. ותזכנו ברחמיך הרבים שתחזר נפשנו לשרשה, ותהיה נפשנו נכללת ברחמיך, בתוך העיין נפשות של בית-יעקב, בתוך שנים-עשר שבטי י-ה, בתוך הארבעים ושעשע אותיות של שמותיהם הקדושים אשר שם הוא שורש נפשנו ורוחנו ונשמותינו, ואזכה על-ידי זה להכלל בתוך העיין פנים של התורה הקדושה. ותזכני לבא מהרה להתגלות גדול בתורה ועבודה, בקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, ותאיר עיני בתורתך, ותזכני לחדש בתורה תמיד חדושים אמתיים, חדושים הנמשכין מעיין פנים של התורה הקדושה, חדושים המביאים לידי מעשים טובים, חדושים שיש להם כח להוציא את האדם מגלות של עיין אמות מתאוותיהן ומדותיהן הרעות ולקרבו אל התורה ואל העבודה, חדושים שנמשכין על-ידם נשמות חדשות לכל השומעין את החדושים הללו... (לקוטי תפילות - מתוך תפילה ל"ו)

שבת שלום

בקשו את העלון שלכם בדוא"ל SHABAT.BRESLEV@gmail.com